

HEGE RAASTAD BASMO

FORBIFARTEN

STILLING KOMMUNEOVERLEGE ARBEIDSSTED STANGE, HEDMARK

Hva bør folk vite om deg før de leser intervjuet?

- at min stilling som kommuneoverlege er en samfunnsmedisinsk fagstilling uten personal- og budsjettansvar
- at jeg har slått meg til på Hedmarken etter mange år nordpå og i Oslo

For pasientene kalles du «doktor...» med fornavn eller etternavn?

Jeg liker meg best med fornavn – men av og til er det nyttig å være på etternavn – det hender vel at jeg er bruker det bevisst for å tydeliggjøre roller –.

Hva gir deg mest glede?

Å se – og kjenne sjøl – at barn og voksne utfolder seg i livet med et trygt sjølbilde.

Hva er det lureste knepet du har gjort for å få en bedre hverdag?

Jobber litt redusert stilling (p.t. 90 prosent) – det gir meg det lille «slakket» i hverdagen som trengs + sykle til jobben minimum to ganger pr. uke.

Når synes du at du gjør viktig legearbeid?

Når jeg bidrar til å sortere hverdagen for samarbeidspartnere – hva er årsaker – hva er symptomer – hva er tiltaket? – og spesielt når jeg bidrar til å få til samarbeid.

Når gjør du uviktig arbeid?

Når jeg bruker tid i møter uten retning – som ikke har mål, mening, forankring eller ansvarsavklaringer.

Fortsatt ubegrenset med tid og penger til forskning; hva ville du funnet ut mer om?

Lokalsamfunnets betydning – og metoder – for utvikling av god helse – og da tenker jeg på helse som energi for dagliglivet.

Hva er stikkordene for din favorittpasient?

For å si det litt svulstig: «Hele kommunen er min pasient» – jeg er opptatt av hvordan helsebegrepet kan frigjøres fra helsetjenesten – og da blir «favoritten min» personer og virksomheter som praktiserer «helsefremmende integritet».

Er det lov å bli skikkelig sint på en pasient og vise det? Hvordan gjør du det?

Så lenge integritet, private og profesjonelle grenser ikke brytes, er det lov å bli sint!

Hvis du ikke var lege, hva gjorde du da?

Da ville jeg være arkitekt! – jeg ser for meg monumentale bygg, gode rom og lune kroker –

Hvilken person i norsk helsevesen kunne du tenkt deg å bli stående fast i heisen med? Og hvorfor?

Solveig Brekke Skard, divisjonsdirektør i div. psykisk helse i Sykehuset Innlandet – vi har så mye vi skulle ha snakket om akkurat nå ifm. oppstart av et større prosjekt om samarbeid mellom kommunene og sykehuset.

Du er helseminister for én dag. Budsjettkontrollspøkelset gjør at du må flytte midler fra et formål til et annet. Hvem får mer, hvem får mindre med deg som minister?

Jeg vil gi mer til lavterskeltilbud i kommunene – folk som skal jobbe med alle de som med litt hjelp kan klare seg mye bedre – arenaene kan være mange. Helsefremmende integrering av alle som ikke «passer inn» i det intense A4-samfunnet vårt! Og så ville jeg legge kjempetrykk på utvikling av samarbeid – det krever kunnskap og metoder – og ikke bare «more of the same» –. Blåreseptordingen tror jeg skulle få gjennomgå, og private spesialister – der ville jeg henta noen kroner ...

Hva bør primærhelsetjenesten prioritere de neste tre årene?

Barn, geriatri og psykiatri. Og fastlegene må rette opp et rykte om at de «aldri» er med i tverrfaglige samarbeidsarenaer.

Hvilket sykehus er Norges beste?

Det er det sykehuset som har de rette folka med den rette holdningen og den nødvendige kunnskapen og samarbeidsevnen akkurat når jeg trenger det – og som lærer av egne feil.

Hvordan finner du motivasjon til arbeidet som kommunelege/med.fag. rådgiver i kommunen?

Motivasjonen henter jeg i erfaringene mine fra tidligere jobber – opplevelsen av å være en viktig brikke i kommune-puslespillet, kunnskapen om at ting tar tid og hvordan den tiden bør brukes.

Forslag til neste intervjuobjekt:

Anne Helen Hanssen – kommuneoverlege i Tromsø.

Angst og selvhjelp

– en læringsarena, 6. desember 2005

Godkjent som valgfritt kurs til videre- og etterutdanningen i Allmennmedisin, med 6 poeng.

Under kurset vil vi dele kunnskap om angst og selvhjelp som vi i Angstringen har erfart oss frem til gjennom snart 20 års arbeid. Vår visjon er at disse erfaringene skal være med på å ytterligere styrke legens kunnskap om angst, og gi næring til de unike møtene med den enkelte klient. Vi vil også formidle hvordan selvhjelp drives i grupper i Angstringen. Til sist, men ikke minst, ønsker vi å skape en dialog rundt forståelse av selvhjelp.

Hva er selvhjelp? (Norsk Selvhjelpsforum, 2000)

- Selvhjelp er å finne troen på at du virkelig er i stand til å endre ditt eget liv.
- Selvhjelp er å finne frem til kunnskap, erfaring og andre drivkrefter du ikke er klar over at du har.
- Selvhjelp er å våge å stole på disse drivkreftene – og å lære å ta dem i bruk.
- Selvhjelp er å skaffe seg mot og ork til å prøve.

PROGRAM

Dato: 06. desember 2005

Sted: Link Oslo - Kirkevn. 61, 0364 Oslo

08.45 Kaffe og registrering

09.00 Velkommen v/Ellen Steen-Hansen (medlem av koordineringsgruppen i Angstringen Oslo)

09.15 Angstringens bevisste veivalg
v/Solbjørg Talseth (leder av Norsk Selvhjelpsforum)

09.45 Praksis på veivalg i 2005 v/Manuela Wanneck
(Organisasjonskonsulent Angstringen Oslo)

10.15 Pause

10.30 «Å eie smerten» – en film om angst og selvhjelp

11.00 Angst som ressurs – er det mulig? v/Ellen Steen-Hansen

11.30 Lunsj

12.15 Selvhjelp – noe mer enn å hjelpe seg selv? v/Solbjørg Talseth

13.15 Pause

13.30 Selvhjelpsforståelse – dialog i grupper

14.15 «I kraft av Soria Morias skygge»
– en animasjon av Eytør Sigurbergsson

14.30 Rom for dialog i plenum

14.45 Oppsummering av dagen
v/Ellen Steen-Hansen og Solbjørg Talseth

15.00 Slutt

Påmelding kurs:

Angstringen Oslo,

Tlf.: 22 22 35 30 (mandag – fredag kl. 10.00 – 13.00)

e-post: angstringen@angstringen.no

Påmeldingsfrist: 22.11.05

Deltageravgift: kr. 500,-